

HET BEEELD

Elke zaterdag toont iemand ons zijn favoriete beeld: het werk dat altijd opnieuw beroert, troost of inspireert. **Vandaag: actrice Kyoko Scholiers.**

‘**D**e schim die je hier ziet, is de Portugese dichter Rui C3cias (1966). Deze foto werd genomen in Villa Hellebosch. De dichter werkte er aan zijn boek *A ordem do mundo*. De foto komt uit een reeks die Alexandra Cool heeft gemaakt met haar pinhole camera, een camera obscura die ze zelf met karton, plakband en aluminiumfolie in elkaar heeft geknutseld.’

‘Dat doosje heeft ze een halfuur lang bij schrijvers aan hun werktafel geplaatst. Zelf verliet ze de kamer en liet ze het doosje het werk doen. Het resultaat is dit eigenzinnige poëtische portret dat wel een schilderij lijkt. Hoe meer de schrijver bewegen heeft, hoe onzichtbaarder hij wordt.’

‘Ons beeld van een schrijver is er een van een stilzittende mens te midden van een wereld die raast, maar hier wordt dat omgedraaid. De dichter is een aantal keer opgestaan, van zijn lichaam blijft er zo goed als niets over. De zon moet op zijn gezicht hebben geschenen. Zijn werk blijft, maar de schrijver zelf is veranderlijk, vergankelijk. Hij lijkt op te gaan in rook. De schrijver krijgt hier iets onrustigs, hij lijkt zich te haasten om iets tastbaars achter te laten.’

‘Alexandra Cool is ook beeldhouwster en kiest in al haar werk voor traagheid. Ze toont de mens in al zijn vluchtigheid. Het levend wezen dat altijd

Alexandra Cool

Portret uit de reeks
‘Moments of writing’
(2007)

maar valt en opstaat, dapper verder doet. Intussen vervaagt hij wel, tot hij er niet meer is. Voor mij werkt dat relativerend.’

‘In mijn installatie *Misconnected* kun je in telefooncellen luisteren naar vijfminutenmontages van telefoongesprekken die ik een jaar lang had met mensen die “de verbinding” met de maatschappij kwijt waren. In een jaar gebeurt ontzettend veel. Of niet. Dat trage verhaal krijg je te horen in de telefooncellen die zelf ook traag voor- of achteruitrijden.’

‘Het spelen met de invloed van tijd op de mens is een rode draad in mijn werk, zowel in voorstellingen als in installaties. Je krijgt slechts flarden informatie, op het einde weet je niet meer wat er nu echt is en wat je er zelf van hebt gemaakt. In het dagelijks leven interpreteren wij ook wie de ander is aan de hand van kleine beetjes informatie, maar we kennen iemand nooit echt. Ook kijken naar onszelf is verschrikkelijk moeilijk. We betonnen onszelf in een versie van wie we ooit waren. Maar eigenlijk zijn we constant in beweging, zoals de man hier op deze foto. Dat maakt dat er rek zit op de mens die we zijn, en dat we kunnen groeien.’

BIE VANCRAEYNES

Kyoko Scholiers, ‘Misconnected’: 18-31 juli MAS, 16-24 augustus in Centraal Station, Antwerpen.

NIET TE MISSEN Putten in de grond

Het Kraterfront, het openingsevenement van Gone West ter herdenking van de Mijneslag, is een ambitieus klank- en lichtspel waarin het gehavende landschap van het Heuvelland, en elf van zijn kraters, een hoofdrol krijgt. De Kosovaarse kunstenaar Shelbatra Jashari brengt met 2.100 kaarsen, bij-

zondere belichting en videoprojectie een serene maar intense ode aan het slagveld en de slachtoffers van toen. De verzwellende muziek van post-rockband Godspeed You! Black Emperor zorgt voor een live soundtrack bij dit unieke herdenkingsevenement. Vanavond (zaterdag), vanaf 22 uur.

EN VERDER

De totale oorlog: In het museum In Flanders Fields in Ieper is zopas een nieuwe expo geopend, die het concept van de ‘totale oorlog’ in de Westhoek uit de doeken doet.

De expo is gebouwd rond het werk van de Australische fotograaf Frank Hurley, die destijds de gruwel en de hallucinante

vernietiging fotografeerde op gevaar van eigen leven.

De beelden van Hurley worden aangevuld met recente foto’s van de Brit Ian Alderman, die soldaten uit WO I als geesten fotoshoopt op zijn foto’s van ontminers van Dovo. (Nog tot 31 december.)

Een uitgebreide film- en expokalender vindt u op blz. 6 van het katern ‘Wonen’.